

ΤΟ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΑΛΘΗΚΕ ΣΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗ ΣΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ. ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΥ ΤΕΛΙΚΑ, ΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΟΤΗΣΑ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ. ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΜΟΥ ΣΑΝ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΣΗΜΕΙΑ - 4/7/2003

1. Στην Ελλάδα δεν αναπτύχθηκε ένα ευρωπαϊκού τύπου σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Η αριστερά έτσι , είτε μονοπωλήθηκε προδικτατορικά από τους κομμουνιστές, είτε διαστρεβλωμένα στοιχήθηκε στο ΠΑΣΟΚ μετά την μεταπολίτευση.
2. Οι ιστορικοί και πολιτικοκοινωνικοί λόγοι των παραπάνω είναι πολύ συγκεκριμένοι και εκφεύγουν αυτού του σημειώματος.
3. Παρά τις διαστρεβλώσεις και αρχικές αντιευρωπαϊκές κορώνες, η συνεισφορά του Ανδρέα αποδείχτηκε ότι ήταν ο μόνος ρεαλιστικός τρόπος για «συμμάζεμα» του σκορποχωριού. Οι αποτυχημένες προσπάθειες της ΕΚΝΔ, του ΚΟΔΗΣΟ αλλά και της μετεξέλιξης του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ σε κόμμα του δημοκρατικού σοσιαλισμού συνηγορούν στην μοναδικότητα και τεράστια σημασία της προσφοράς του Α.Π. Η εμπειρία από το Ισπανικό κόμμα είναι ανάλογη και υπήρχαν και εκεί τραύματα. Όλα όμως στον καιρό τους και πρέπει να μπαίνουν στην άκρη όταν τα προβλήματα σήμερα είναι διαφορετικού τύπου.
4. Θυμίζω την παλιά αλλά πάντα ανοιχτή σύγκρουση «ιστορικής ηγεσίας» (κύρια του Α.Π. και του Λαλιώτη) και των στελεχών που προέρχονταν από την Δημοκρατική Άμυνα. Το ξωπέταγμα του Καράγιωργα, το διώξιμο Κωνσταντόπουλου και οι απανωτές «σφαλιάρες» στον Σημίτη (όχι για προσωπικά αλλά για καθαρά πολιτικά θέματα – Ευρώπη, οικονομική πολιτική- κλπ) «εκκαθαρίζονται» κατά κάποιο τρόπο τώρα. Πόσον καιρό ήθελε πλέον ο πρώην γραμματέας για το ζωντάνεμα του κόμματος??? Ποιες αντιστάσεις αντιμετώπισε ????? Ήταν όμως αυτός ο στόχος η μήπως προωθούνταν η παγίωση των μηχανισμών?????. Επικροτώ ηχηρά την αλλαγή γραμματέα και το ασυμβίβαστο στο Ε.Γ. και ελπίζω να είναι προϊόν ευρύτερου και κάπως επεξεργασμένου σχεδίου για την μετεξέλιξη του κόμματος.

5. Το ζητούμενο βέβαια δεν είναι το ξεκαθάρισμα, αλλά η προώθηση πλέον με συνειδητοποιημένο τρόπο του θέματος του κόμματος δημοκρατικού σοσιαλισμού – ανοιχτού τύπου, ικανού να κινητοποιήσει «σχολάζουσες» δυνάμεις στην Ελλάδα, αλλά και να αντιμετωπίσει και οραματιστεί τα ευρωπαϊκά πλέον προβλήματα των δεκαετιών που έρχονται. Οι οργανώσεις του κόμματος σήμερα είναι τελείως ανενεργές, δεν ασχολούνται με την πολιτική αλλά το πολύ με κάποιους μηχανισμούς, όλοι οι αξιωματούχοι απασχολούνται και κάπου αλλού (δήμοι , επιχειρήσεις κλπ ) , πολλά μέλη έρχονται απλά για να ζητήσουν κάτι από ένα μηχανισμό και γενικά όλοι έχουν αφήσει την πολιτική στα κεντρικά και στα παράθυρα των ΜΜΕ. «ΚΑΙ αν είναι να έρθει η συντριβή άστην να έρθει». Έτσι όμως δεν προβάλλεται και δεν εκλαϊκεύεται και το μεγάλο εκσυγχρονιστικό κυβερνητικό έργο. Λες και δεν τους αφορά. Η εμπειρία μου από την τοπική του Γέρακα, όπου το κόμμα στο Δήμο έχει από τα μεγαλύτερα ποσοστά, αλλά και από την Νομαρχιακή Ανατ. Αττικής είναι χαρακτηριστική και διδακτική.
6. Οι «πριμαντόνες» (ρετάλια κατά τον Πάγκαλο) πρώην μέλη του ΣΥΝ δεν είναι η πανάκεια. Βαρύνονται με εγωκεντρική συμπεριφορά, άκριτη προσωπική φιλοδοξία και πολύ μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους. Πώς συγκεκριμένα συμπεριφέρθηκαν μέσα στον ενιαίο ΣΥΝ, όταν είχαν τα ηνία και «αρχή άνδρες και γυναίκες δείκνυσι» και σιγά σιγά ξωπέταξαν όλους τους σοσιαλδημοκράτες (απο ΚΟΔΗΣΟ , ΕΔΑ , ομάδα Κωσταντόπουλου, Λάζαρη, Γιώτα, Κακλαμανάκη, Δρεττάκη, Κατριβάνο και, και, και ). Η χρησιμότητά τους είναι περιορισμένη (σε ποιό και πόσο κοινό απευθύνονται?) και η αντίδραση που συναντούν από τον απλό κόσμο του ΠΑΣΟΚ είναι διαπιστωμένη.
7. Η βασική μου ιδέα είναι να υπάρξει οργανωμένη προσπάθεια ενεργοποίησης και ατομικής συστράτευσης χωρίς προαπαιτούμενα και διαπραγματεύσεις από τον πολύ μεγάλο αριθμό των εκτός ΠΑΣΟΚ σοσιαλδημοκρατών που αυτή την στιγμή είτε είναι στα σπίτια τους είτε ασχολούνται με επιχειρήσεις είτε είναι σε συνδικαλιστικούς, κοινωνικούς, επιστημονικούς, φιλοσοφικούς κλπ φορείς. Κάποιοι είναι ακόμα στον ΣΥΝ. Προσωπικά γνωρίζω πάρα πολλούς. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν μπει και εκπαιδευτεί στην πολιτική με τις «original» ιδέες του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού και η κομματική τους εκπαίδευση (και ελπίζω και η εκ νέου πρακτική) θα είναι του νέου (για την Ελλάδα) ζητούμενου τύπου.

Παρά τις επαγγελματικές και οικογενειακές μου υποχρεώσεις παραμένω έτοιμος να συνδράμω συμβουλευτικά η/και οργανωτικά προς αυτή την κατεύθυνση